

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3MCdo/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	7209212026
Dátum vydania rozhodnutia:	05.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7209212026.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Union poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská č. 29/A, IČO: 31 322 051, proti povinnej BLAST Trade, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Húskova č. 59, IČO: 36 244 678, o vymoženie 1 113,99 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 38 Er 1470/2009, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniam Krajského súdu v Košiciach z 29. apríla 2011 sp. zn. 6 CoE 46/2011 a Okresného súdu Košice II z 13. septembra 2010 č.k. 38 Er 1470/2009-12, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e

1. uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 29. apríla 2011 sp. zn. 6 CoE 46/2011 a
2. výrok uznesenia Okresného súdu Košice II z 13. septembra 2010 č.k. 38 Er 1470/2009-12, ktorým súdnemu exekútorovi nebola priznaná náhrada trov exekúcie.

Vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II uznesením 13. septembra 2010 č.k. 38 Er 1470/2009-12: a/ exekúciu vyhlásil za neprípustnú, b/ exekúciu zastavil a c/ súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie nepriznal. Rozhodol na základe zistenia, že povinná bola v priebehu exekučného konania - 28. októbra 2009 - ex offo vymazaná z obchodného registra na základe uznesenia Okresného súdu Košice I z 8. júla 2009 č.k. 27 Cbr 135/2008-44. Tým povinná stratila spôsobilosť byť účastníčkou konania, preto v exekučnom konaní nemožno pokračovať. Z tohto dôvodu vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Výrok o nepriznaní náhrady trov exekúcie súdnemu exekútorovi odôvodnil tým, že povinnosť zaplatiť trovy exekúcie nemožno uložiť (bez právneho zástupcu) zaniknutej povinnej, ale ani oprávnenej, lebo nebola zistená jej procesná zodpovednosť za zastavenie exekúcie, ktorá by podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku zakladala jej povinnosť na zaplatenie trov exekúcie. Napokon nebol dôvodný ani postup podľa ustanovenia § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, keďže exekúcia nebola zastavená na základe § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku.

Na odvolanie súdneho exekútora Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. apríla 2011 sp. zn. 6 CoE 46/2011 potvrdil napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým súdnemu exekútorovi nebola priznaná náhrada trov exekúcie a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím s tým, že súd prvého stupňa rozhodol o trovách exekúcie vecne správne.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na základe podnetu súdneho exekútora napadol uznesenie odvolacieho súdu a tiež výrok prvostupňového súdu o náhrade trov exekúcie (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) mimoriadnym dovolaním, v ktorom vyslovil názor, že spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že súdy nesprávne zastavili exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 203 ods. 2 Exekučného poriadku - správne ju totiž mali zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov exekučného konania v prípade, že povinný zanikne, bolo potom potrebné analogicky postupovať podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku. Z týchto dôvodov žiadal napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnená vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedla, že napadnuté rozhodnutia sú vecne správne a v nich uvedený dôvod zastavenia exekúcie zodpovedal ustanoveniam Exekučného poriadku. Žiadala preto mimoriadne dovolanie zamietnuť.

Súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadril

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Na výskyt procesných väd konania vymenovaných v § 237 O.s.p. a tiež tzv. iných procesných väd konania majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci prihliada najvyšší súd nielen v konaní o dovolaní (viď § 242 ods. 1 O.s.p.), ale aj v konaní o mimoriadnom dovolaní (viď § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnené. Procesné vady konania tejto povahy neboli generálnym prokurátorom namietané a v konaní o mimoriadnom dovolaní ani nevyšli najavo.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví, ak a/ sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b/ rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c/ zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d/ exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e/ bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia

postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55), f/ po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g/ exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h/ majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, i/ oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j/ pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Náklady podľa § 196 uhrádza povinný (§ 197 Exekučného poriadku).

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil (§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku).

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa exekúciu, ktorú vyhlásil za neprípustnú, zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku po zistení, že v priebehu exekučného konania bola povinná vymazaná z obchodného registra. Postupoval tak ale bez bližšieho oboznámenia sa (napríklad na základe skutočností vyplývajúcich zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 27 Cbr 135/2008) s konkrétnym dôvodom, ktorý v konečnom dôsledku viedol k vymazaniu povinnej z obchodného registra. Išlo pritom o okolnosť významnú nielen z hľadiska aplikácie toho - ktorého ustanovenia Exekučného poriadku upravujúceho dôvod zastavenia exekúcie, ale tiež z hľadiska rozhodnutia exekučného súdu o trovách exekúcie. Ak totiž dôvod zastavenia exekúcie spočíva v dôvode uvedenom v § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o trovách exekúcie treba rozhodnúť podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku; v takom prípade hradí trovy exekúcie oprávnená (porovnaj tiež uznesenia najvyššieho súdu z 11. októbra 2012 sp. zn. 3 M Cdo 12/2012 a sp. zn. 3 M Cdo 13/2011).

Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že ak bola povinná zrušená bez likvidácie z dôvodu, že nemá obchodný majetok, ktorý by postačoval na náhradu primeraných výdavkov a odmeny za výkon funkcie likvidátora, malo byť správne aplikované ustanovenie § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a nie ustanovenie § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, aplikácia ktorého je na mieste v prípade existencie iného dôvodu, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať. Závery súdov nižších stupňov, ktorými ustálili dôvod zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku bez bližšieho oboznámenia sa s dôvodmi vedúcimi k vymazaniu povinnej z obchodného registra, treba za súčasného stavu veci považovať za predčasné. Z toho istého dôvodu je predčasné (a teda vecne nesprávne) aj ich rozhodnutie o trovách exekúcie.

Keďže súdy nižších stupňov založili svoje rozhodnutia na právnych záveroch, ktoré za daného stavu nemožno považovať za správne, zrušil najvyšší súd uznesenie odvolacieho súdu a tiež výrok uznesenia súdu prvého stupňa o trovách exekúcie a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o mimoriadnom dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (viď primerane § 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.